

Nrő. 30.

A' FELS. R. TSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben Aprilisnek 14-dik napján 1795.
esztendőben.*

B É T S.

Tegnapelőtt kezdetett itten el, igen fényes bútsú járással a' Római Sz. Pápa által engedtetett nagy Jubiléum, mind a' várban, mind a' külső városokban. Ezekben reggeli 6 órakor gyűlöltek fel a' buzgó lakosok, kiki azon megyének templomában, a' mellyben lakik, és megindulván, egész dél előtt 11 óráig járták a' bútsút, egyik templomtól a' másikig, a' miképen t. i. az ide való fő pap előre ki rendelte vala, és az egész fél napot buzgó énekléssel és imádsággal töltötték el. Régunta nem láttatott Bétsben olly nagy sokaság egy rakáson, mint tegnap, kiki részeseülni akarván e' szent napnak malasztyában.

Azon idő tájban kezdődött el a' várban is a' bútsú járás, és valamiképen a' külső, úgy a' belső várasbéliék is rend kívül való áhítatossággal vittek végbe kerefztényi kötelességeket. Onnön magok ő Császári felségek, Jósef fő hertzeg és két fő hertzeg alfszony, az udvari Ministerek, Tanátsosak, Komornyikok, tisztek, fő kavallérok és dámák által kísértetvén, 10 óra után egy fertálllyal indultak ki Császári palotájokból gyalog, és elsőben az Augustiniánusok templomába, innen a' Michaeliták, innen a' Scotusok, innen a' Sz. István templomába mentek, az utólsóbban nagy misét halgattak, az elsőbkekben pedig, mindenikben öt idvezletet, öt miatyánkot, és egy hiszekegyistent imádkoztak el. Mindenütt velek vólt ő felségekkel Migázzi hertzeg Bétsi Érsek, és Kardinális, ámbár már életének 81-ik eszendejét eltöltötte legyen is, és valamint ez a' fő Pap, úgy Ő Cs. és Királyi Felségek is rendkívül való buzgósággal vitték végbe kerefztényi kötelességeket. A' nagy misének el végződése után, dél után két óra tájban, mind a' két Cs. K. felség fényes gála hintóba ültek, és sok ezer vivat kiáltások közt tértenek vizsza Császári lakó palotájokba.

Békességes és háborús Környülállások.

Ha igaz, három négy hét alatt, a' békeségnek kellemetes hangja fog füleinkbe meg tsendülni — ha igaz, mind a' Madritti, mind a' Berlini udvarok fegyver szünésre léptek a' Párisi Conventel. Akár minek, de tsak kell valaminek a' dologban lenni, mivel a' mint a' Magyarok példa beszédben szokták mondani, *a' hol szél nintsen, ottan nem tsörög a' haraszt* — *Kreveldből*, a' Meurslai fejedelemségnek kitsiny, de népes és tehetős városából azt írja egy valaki távól lévő baráttyának *Márt. 27-ik napján*: „Tegnap vólt, *úgymond*, az az áldott nap, a' mellyen fülünkbe jött a' békeségnek régen óhajtott hangja — sietséggel irom

néked ezt az újságot: fegyver szünésünk vagyon, egynéhány nap múlván többet is írhatok. A' mi városunk és a' Rénus jobb partyán lakókkal való egygyességnek ajtaja fel nyittatott, most már bátran kereskedhetünk hazánkfiával, mi őket, ők minket látogatnak meg, öröm és meg elégedés uralkodik immár köztünk. Illy kellemetes hangon beszélnek a' *Báseli, Hanau, Bielefeldi, Frankfurti*, és *Westfáliai* levelek is. — A' *Baseliből* ezeket olvassuk: Egy kurir váratik Párisból, a' ki kedves izenetet hoz magával a' békességre nézve — sokkal közelebb a' békesség, mint sem magunk gondoltuk volna, még egy lépés vagyon hátra, azonnal meg lesz, a' mint már régtől fogva ohajtunk és várunk. — *Hanauban* és *Frankfurtban* az a' hír szárnyal, hogy a' Fr. Rénusi ármádiának kórmányozó vezérje egy trombitást küldvén Moguntziába, azt izente a' CsK. seregek vezérjeinek, hogy néki kemény parantsolat küldetett az ellenségeskedésnek félbe szakasztására. *Bielefeldből* azt írják, hogy a' Berlini levelek telylyesek legyenek békességes biztatásokkal. *Westfáliából* több helyekről az a' kellemetes hír repült ki, hogy *Mart. 24* és *25-ik* napján, mind az alsó Rénus, mind az Ems folyó vizeknek környéken táborozó Frantzia seregeknek meg parantsoltatott, hogy egészen szünnyenek meg a' Prussusokkal való további ellenségeskedéstől, és hogy *Mölldorf* Feldmarsál tudósítatván e' tárgyról egy hozzá küldetett igen hizelkedő levél által, midgyárt kurirt küldött Berlinbe, oktatást kérvén magának a' királytól, mit kellyek nékie mivelni, és miként viselni magát ennekutánna.

A' *Treviri V. Fejedelemségből*, nevezetesen *Vallendárból* ezeket írják *Mart. 29-ikén*: A' múlt pénteken *úr ymond*, t. i. *Márt. 27-ikén*, kemény ágyú ropogás hallatott *Niederlahnsteinből*, hasonló vólt a' következő napon *Horcheim* alatt is. Az elsőbb dél előtt 10 és 11 óra közt kezdődött el, mellyre a' Rénus mellett felfelé marsi-

rozó Fr. lovasság adott alkalmatosságot, mivel tellyességgel nem szenvedheti a' Cs. Kir. armádia az illeten marsirozásokat. Hasonló okokból származott a' *Horchheimi* ágyúzás is. Mind a' két ágyúzás alatt egynehány lovasok és lovak hüllottak el. — Továbba, Moguntziából az a' hir jutott hozzánk, hogy a' Rénusi Fr. armádiához igen sok gyalog és lovas segítő seregek érkeztek; hogy *Mombachban* egynehány új batteriákat és sántzokat építettek, és hogy azon épületeket, a' melyeknek hátok megett azok vagynak, most már le kezdték rontani; hogy egy batteriájokat egyenesen *Biberichre* intézték.

Hollandia.

Alquier, Fr. nemzeti biztos azt kérte a' Hollandiai Karoknak és Rendeknek elölőjétől, *Mart.* 11-ik napján, fogadja el a' maga nevében hozzá küldettendő deputatiót, mellyre azt válaszóik *Schlier* Agensek által ő Hatalmasságok, hogy mellyes örömmel fogják azt venni. Mingyárt akkor egynehány Frantzia Generálisok, egy osztály lovasság 's gyalogság, és az északi armádiának musikusai által kísértetvén, bé mentek a' gyűlés palotájába, és bé vezettettek a' fent említett Ágens által ő Hatalmasságok eleibe. *Dumonceau* Generális a' nevezett deputatiónak szószóllója bé nyújtotta *Alquier* Fr. nemzeti képviselőnek levelét, mellynek rövid értelme e' vála, hogy ámbár egész tisztelettel legyenek a' szövetséges Belgiomban lévő Fr. armádiák a' magános tulajdonosság eránt: úgy gondollya mindazáltal a' Frantzia respublica, hogy a' helytartó fejedelem tulajdonossága ellen, minden sérelem nélkül gyakorlásba veheti a' fegyvernek jussát, kinek vagyonyai közt egynehány természetes és mesterséges productumokat talált, olly ritkaságokat, mellyek által nagyon öregbítetnének a' Fr. respublicának hasonló ritkaságokból álló gyűjteményei, és a' mellyeknek el foglaltására különös parantsolattya vagyon a' Tudó-

mányokra és mesterségekre ügyelő Commissiótól. Egyfzersmind kíván a' Frantzia nemzetnek nevében, egynéhány betses darabokkal a' Batavus nemzet Előjáróinak kedveskedni, úgymint, ama hires *Ruyternek* kardjával, *Tromp* Admirálnak kommandó páltzájával, azon pohárral, a' melyből ittanak a' Bataviai respublikának első alkotói, és azon golyóbissal, melybe ezek az első építő mesterek, szoros szövetségeknél jeleül, egy szeget ütöttek abba bé; méltó ezeket az emlékeztető jeleket, a' melyeket az Orániai ház a' feledékenységnek setét homályába el ásott, közönsegesekké tenni; ahozképest reményli, hogy a' Batavus nemzetnek mostani képviselői, ezen emlékezetes darabokat, valóságos örömmel fogja venni a' Fr. nemzettől. — Ezen levélnek el olvastatása után, által adta *Dumonceau* Generál a' nevezett ritkaságokat, egyfzersmind egy szép orációt mondott, melyre válaszolt a' Hollandiai Karoknak és Rendeknek Előülője, sok szerentsét kívánván a' Fr. Generálisnak, hogy ő választatott legyen ki azon Batavus nemzet régi vitézsége, betses emlékeztető jeleinek a' gyűllés kebelébe való le tételére. Utólyára igen szép áriákat jádzottak a' musikusok, 's ezzel vége lett ezen pompás követségnek, melynek el menetele után azt végzették ő Hatalmasságok, hogy a' Fr. nemzeti képviselő gazdagon meg vendégtessen, *Dumonceau* Generálisnak egy betses szerfzammal fel ékesített paripa ajándékoztasson, a' musikusoknak pedig adattasson 100 arany.

Egy *Mart.* 18-ikán költ Amsterdami levélből ezeket olvassuk: Itten 50 klubnál, az az, öfzvejáró társaságnál már több vagyon. Egy közülök, zsidó lakosokból áll, ezt a' tzimet választotta magának: *Felix libertate*, az az, *bóldog a' szabadság által*, és azt kívánta az Amsterdami időközben való nemzeti képviselőktől, hogy mivel már szabad nékiek is a' lovasok közt szolgálni, tehát most is a' várasai nemzeti gárdának organizáció-

jakor, nékiek is engedtessek meg az abba való fel vétetés, és fegyverrel való szolgálat, és hogy ők azt nem más fundamentomon, hanem az emberiség jussain kivánnják. A' kérésekre adatott válasz nintsen fel jegyeztetve, kétség kívül, ha amabban nem ellenkeztek, ebben is meg fognak az Amsterdami előjárók egygyezni.

Mart. 27 ikén azt projectálta egy *Bos Salamon* nevü polgár, hogy azok a' prédikátorok, a' kik 1787-ik esztendőtol fogva a' szabadság sarkalatos tikkelyei ellen prédikállottak, fosztassanak meg hivatalyaiktól; de bé nem vétetett ez a' tanátsa. — —

Nagy Britannia.

Hyberniában még most sints tökéletes tsendesség, még most is azon iparkodnak az Országnak tekintetesebb lakosai, hogy az egész nemzetnél nagy kedvességben vólt Vice Királyt, *Gr. Fitzwilliámot*, magok kebeleiben meg tarthassák; de nehezen fog kivanságok bé tellyesítetni, mivel helvére *Camden* Grófot választotta ki a' király, 's melléje *Felhán Tamás* urat adta belső tanátsosnak, a' kik majdan útnak is fognak indulni. Olly nagy kedvességben mondatik *Fitzwilliam* Gróf lenni a' Hybernusoknál, hogy tsak nem isten gvanánt imádgják, és tellvességgel ki nem akarják ötet az országból botsátani; sőt a' mi több, 20000 ember adta magát öszve meg tartóztatására, és lakó palotájának minden szegit lyukat strázsállják, ne hogy hirek nélkül ott hagygya őket, minekelötte a' Londonba küldetett deputátusok viszsa térnének hazájokba. Tartasuk meg, kettős deputatio küldetett Hyberniából esedező levelekkel Londonba. Az egyik a' Hyberniai katolikus lakosoknak nevekben, a' kik t. i. vallásbéli szabados gyakorlásokért mentek a' királyhoz, és eleibe is botsátattak, 's kegyelmessen meg halgatattak a' Király által. A' másik deputatio azon esedezik a' kirá

lyi ülő szék előtt, hogy továbbra is hagyattasson meg közöttök *Fitzwilliam* Gróf. Az utólsóbb bizonyosan üres válaszfal fog vízszá botsáttatni.

A' királyi fő kormornyik közönséges jelentést tett arról, hogy a' *Wallisi* hertzegnek a' Brunsvigiai hertzeg afzonyal, *Karolinával* való egy házi öfzve szerkesztetése a' Sz. Jámesi királyi kápolnában fog végbe vitetni, holott minden Pairsoknak, az az, Ország fő magnássainak, feleségeiknek, fiaiknak, leányiknak, a' királyi titkos tanácsosoknak, püspököknék, rittereknek, az az vitézi rendből valóknak, és a' külső országi követeknek, feleségeiknek egyetemben szükség lészzen a' ki jelentetendő időn és órán meg jelenni. A' vitézi rendből valók vitézi köntöseikben parantsolatnak meg jelenni, és a' királyi udvari tselédiken kívül, senki sem fog bé botsáttatni. Egy szóval, régtől fogva nem vólt Londonban olly költséges pompa, mint a' minémű készitetik ennek a' királyi menyegzőnek végbe vitelére. A' későbbi Londoni tudósítások szerént, még azon napnak estvéjén végbe fog menni ez a' menyegző, a' mellyen oda érkezik a' hertzeg afzszony. A' *Carltoni* palota rendeltetett lakó helyekre. A' *Wallisi* hertzeg inasai igen tzifra köntöst fognak kapni, ennekelötte egynek egynek a' köntöse 50 font sterlingbe került, most pedig 100 font rendeltetett. Noha egy millió font sterlingnél többre megy a' korona örökösének adóssága; mindazáltal, mivel igen nagy kedvességben van a' parlamentomnál, senki sem kételkedik, hogy azon adósságnak ki fizetésére, és jövendőbéli udvari fényességének fentartására elegendő fundust ne rendellyen.

A' Hollandiai helytartó fejedelem és familiája, minden vasárnap jelen vagyon *Hampton Courtban* az Isteni tiszteleten, de olly esméretlenül, hogy senki sem láthattya őket. *Mart.* 16-ikán újjobban egy Hollandiai biztos jutott Londonba a' le tartoztatott Hollandus hajóknak vízszá kéretéseket.

re. *Howe* admirál a' királyi udvari Orvosnak, *Warren* Doctornak szorgalmatossága által szeren-
tséssen ki menekedett előbbi nyavalyáiból, 's
hallatik, hogy ismét ő fogja a' *N. Britanniai* nagy
flottát kormányozni.

A' Londoni futó levelek közönségesen azt
beszélik, hogy bankérotérozott az Amsterdami
Bank, és hogy még csak egy silling sem talála-
tott benne. Hová lett? ki üritette azt ki ennyi-
re? halgat az irás.

Az Anglia körül lévő tengeri partokon
150000 fegyveres ember fog táborra szállani —
a' 83-dik és 98-ik regementek valamelly titkos vég-
re, hajóra fognak rakatni. — *Schmidt* kapitány
egy escadrével szándékozik a' *Texelbe*, a' Hol-
landus hajók ellen, és az ő kormányára bizatott
hajós sereget *Cornwallis* Vice-admirál fogja fedez-
ni. — A' Wallisi hertzegnek mátkája, Hannove-
rából lett ki indulása előtt, sok szép brilliántos
arany órákat és pixiseket osztogattatott ki, az
ott lévő udvari tselédeket pedig 1000 tallérral
ajándékozta meg.

Frantzia Ország.

Ismét egy veszedelmes complot, avagy ösz-
ve esküvés nyilatkozott ki, és tétetett semmivé
Párisban, mellynek indítói, és fejei a' gonosz Ja-
kobinusok voltak. Ezeknek fel tett tzellyok a'
vala, hogy a' fegyveres tárban lévő puskaporos
tornyot fel gyújtsak, 's az által az egész Sz. An-
tal nevű külső várást, és a' belső várasnak egy
részt is öszve rontsák, el puztítsák, 's az alatt ma-
gok meg ölhessék ellenségeiket, nevezetesen a'
Conventnek mértékletes tagjait.

Barrerenek, *Collotnak*, és *Billaudnak* sok
párfogói, vagynak a' Conventben — *Carnot* is, a'
ki ennekelotte ellenek volt, most már minden
úton módon igyekezik őket a' veszedelem közül

ki menteni. — Ennekelötte, *úgymond ő*, mikor még minden térdet's fejét hajtott előttök, magam is ellenek voltam; de már most, a' midön, a' ki csak szájját feltáthattya, ellenek van, kötelességemnek esmérem párttyokat fogni. Hofzszas beszéde után, végtére így szóllott: Midön, *úgymond*, ök, a' köz Jóra ügyelő Commissiónak tagjaivá lettek, veszedelemben forgott a' haza, ellenben, mikor ki léptek ök abból, bátorságban vólt, és így semmi helye nints az ellenek való vádnak. — *Prieur* azt állatta, hogy *Barrere*, *Collot*'s a' t. soha sem részesültek a' *Roberspiere* gonofzságában, söt inkább mindenkor ellene vóltak, ha nem világosan is, de titkon, félvén ök is a' nevezett tyrannusnak hatalmától. — *Bayle Moyses* azt mondotta felölök, hogy valami jót csak mivel a' köz Jóra ügyelő Commissió, mind annak szerzői azok a' vádoltatott személlyek vóltak, 's minden végbe ment gonofzságot *Roberspiere*nek lehet tulajdonítani. Ö, és nem más akarta a' nemzeti képviselőket egymás után mind megfojtatni, titkos spionjai által. *Rühl* azt mondotta mentségekre, hogyha ök nem lettek vólna, az életben meg maradt 73 nemzeti képviselőket is guillotiniroztatta vólna *Roberspiere*, és így szükség lészzen öket meg igazítani. — *Lacoste*, *Voulland*, *Japot*, és *Dübarran* is igen jól szóllottak felölök, azt mondván, hogy bátor hibáztak legyen is valamiben, de azt el kell felejtteni, az általok gyakoroltatott, sok jó mellett, a' mit rofzszúl miyelni láttattak is, azt is jó végből tselekedték.

Mart. 24-ikén, ismét bé mentek az el vádoltatott személyek, úgymint *Barrere*, *Collot* és *Billaud* a' *Convent* palotájába, *Collot* fel ment az óráló székbe, és hofzszas mentegető beszédet mondott. Emlékeztette a' többek közt a' *Conventet* azon időnek pontyára, a' mellyben ő, és vádoltatott társai a' kórmány széknek evező lapátttyát kezeikbe vették. — *Frantzia Ország*nak déli része, *úgymond*, partoskodásban vólt. — *Dümurie* r el-

árulta a' respublikát — a' *Vendei* osztály rebel-
liót indított, a' respublikának tartományait az
ellenség bírta. Hát ugyan lehetett volna é illy rö-
vid idő alatt azon ditsösséges állapotra, melly-
ben most vagyunk, lépünk, gyengébb és szelí-
debb eszközök által — önnön maga a' nép kíván-
ta a' rettentő eszközöket, ti magatok parantsolta-
tok minékünk, mi vittük végbe — Ki vétett tehát,
mi e' vagy ti? ítéljete meg. 's a' t.

Magok a' Párisi levelek is meg vallyák,
hogy derekasan viseli magát *Bender Feldmarsál*
Luxenburghban, hogy gyakorta való ki tsapása
által sok kárt okoz az ostromló patrióta seregek-
nek, hogy semmi eszközöket elnem mellöz, ezen
másként is győzhetetlen várnak meg tartásában,
hogy gyakran keményen ágyúztat ki onnan, és
sok battériáikat, 's ostromló erősségeiket el ron-
totta már az ostromlóknak 's a' t. Hanem ezt is
hozzá teszik magok ditsirése véget, hogy a' pa-
trióta seregek úgy öfzve szorították a' várban lé-
vöket, úgy el zártak minden utakat, hogy lehe-
tetlen lészzen nékiek magokat éhel halás nélkül,
sokáig tartani.

Egy *Metzi*, levél (Metz, Metis Lotharingiá-
nak nevezetes városa) így beszél a' Luxenburgi
dolgo'król: *Mart. 9-ikén, úgymond*, éjjeli hofzfas
és tartós ágyúzásai alatt keményen ki csapott a'
Luxenburghban lévő Cs. Kir. őrizet, és egy oldal-
ról *Debrün* Generál divisiójának homlokát, más
részről pedig *Taponnier* Generálnak jobb szárnyát
támadta meg — Külső strázsáló seregeinknek le-
hetetlen vólt a' nagy erőnek ellent állani. 9 ba-
tallion gyalogsággal, 400 lovassal, és 14 nagy
ágyúval ütött ki az ellenség a' várból. Mind a'
két részről kemény ágyú és puska ropogás esett,
a' mi gyalogjaink is egynehány pontban rajtok
mentek, vízfza nyomták, 's végtére meg futam-
tatták őket. Egy ellenséges ágyúnak a' lavettáját,
az az, azt a' két kerekü szekerét, mellyen az ágyú
állott, le lötte könnyü ártilleriánk, és ha a' föld-

nek tulajdonsága engedte volna, több fozolgalatot is tett volna minékünk. Dél előtt 9 órakor, ismét keményen kezdett az ellenség a' várból ágyúzni, a' meg futamtatott gárnizonnak fedezésére — Ennél nevezetesebb történet még eddig *Luxenburgnál* nem esett, mellyben sok jó vitéz atyánkfiait el vesztettük. — Az ellenség is sok kárt vallott, mintegy 50 embert hagyott a' tsata piatzon, a' többit vízfza vitte magával. 400 embernél és 10 lónál alább nem vólt a' vesztésege. 27 embert, kik közül 3 sebes, el fogtunk, és mintegy 200 Austriai flintát szedtünk fel a' viadal helyén. *Debrün* Generál nagyon magasztallya *Jonbat* és *Davon* brigadéros Generálisoknak vitézségeket, seregeink is ditséretesen viselték magokat. (A' Német Országi levelek másként szólnak ezen történetről, és azt mondják, hogy nemtsak meg verte a' Luxenburgi katona örizet a' Frantziákat, hanem ennekfelette 19 ágyút, és sok proviantos 's munitiós szekereket is el nyert töllök, és már most két hólnapra való elesége is vagyon.)

Valamint másutt, úgy Frantzia Országban is minden óhajtya a' békességet, most már semmi örömet nem mutatnak a' republikánusok is a' gyözödelmeket hirdető hireken, még tsak hallani sem akarnak a' Frantzia ármádiáknak szerentsés előmenetelekről. Minden jó hazafi örvendett a' vérengező igazgatás formának el töröltetésén, a' tsata piatzokon való vér ontásoknak véget is szivé szerént kívánnya. Minap így szóllott egy Párisi polgár polgártársának: *Kész vagyok egész Hollandiát néked adni, tsak kogy szerezz nékem elegendő kenyeret.* — A' Toskánai nagy hertzegnek Párisba küldött követtye, a' többek közt így szóllott a' Convent előtt való meg jelenésekor: „Vaiha nem sokára a' békességet termő olajfának meg frisselő árnyékában láthatnálak titeket nyugodni. Az előülő ekként válaszolt szavaira: “ Szabad lenni kíván a' Fr. nemzet, 's egyfzersmind illendő tekintetben tartani az idegen tartományok-

nak constitutióját. Győzödelmeinek ditsősége semmi nevetséges kevélységet nem öntött szívébe. Békességet akar, hogyha ez tökéletességre nem mehet, nem Frantzia Ország lesz oka. Vajha ez a' különös békesség előjáró postája lehetne a' közönséges békességnek. A' Frantziáknak kezeikben mindenkorkészen vagyon a' fegyver, vakmérő ellenségeinek meg verésére; de egyfersmind barátságossan ki vagynak terjesztetve azok éránt, a' kik békességes gondolatokkal mennek eleikbe."

A' miólta a' vallásbéli szabad gyakorlásra hozatott decretomát ki hirdettette a' Convent, — az óltától fogva, minden helyeken felnyittatnak a' templomok, misét szolgálatnak, 's prédikállanak a' papok, visszta térnek hazájokba, a', vagy önként ki költözött, vagy ki üzetett egyházi személyek, rövideden szólván, most már leg kissebb erőszak tétel sints a' vallásnak gyakorlásában.

Elegyes Tudósítások.

A' Spanyol Országí lakosoknak meg vizsgálaltatására egy hirdetményt küldött ki a' király, mellyben ekként fejezi ki magát: Ámbár *úgymond*, egész Katalónia az ellenség kezébe esne is; még is mindazáltal mind addig kellene a' hadakozást folytatni, míg tisztességes és állandó békességet lehetne szerezni. — Bizonyosnak lenni mondatik azomban, hogy a' Madrítí udvar is békességet szerző követeket küldött Párisban. Egy valaki azt írta *Wéselből*, hogy *Pichegrü* Generált el fogták a' Pruszíus hufzárók, egy recognoscírozás alkalmatosságával. Erről semmit nem emlékeznek a' közönséges levelek. Jó vólna, ha úgy vólna a' dolog. — A' Scaldis vizén való szabados hajókázás és kereskedés elkezdett, mellyen senki sem örvendhet annyira mint Antverpia — Az Ostendei kikötő helyben is sok kereskedő hajók mentenek bé. Innen eleség vitetik Fr. Országba,

innen pedig Fr. Productumok amoda. — Az elmúlt hólnapnak 24-ikén Hannoverából Cuxhavenbe utazott a' Wallisi hertzegnek mátkája, a' honnan Londonba fog vitetni. — A' Prussiai ármádiának Westfáliába lett menetele más formát fog a' hadakozásnak adni. — Az Anglus seregek Angliába fognak vitetni. — Azt végzették, és hirdették ki a' Hollandiai Karok és Rendek, hogy valaki contra revolutiót igyekszik tsinálni, avagy a' nép közt való tsendességet meg háborítani, avagy az Orániai Háznak barátokat verbuálni, akasztófa süttessen a' pofáira, és 50 elzténdeig tartó tömlőtze sententziáztasson. — Az az acta is, melly által 1788-ban az előbbi constitutió, és a' helytartó fejedelemség, a' frigyos tartományok által garantéroztatott, a' Hollandiai Karoknak és Rendeknek, *Mart.* 3-ikán hozott végzése szerént, a' tűzbe vettetett. Ennek meg égettetése elsőben a' Status Agensére *van Hesz* úrra bizatott; de ő kélzebb volt zsiros hivatallyától bútsút venni, mint azt mivelni. — A' Nápolyi király, a' korona hertzeget Sicilia Vice Királynak tette, 's meléje, az eddig itteñ Bétsben volt Nápolyi követet, *del Galló Marchést*, adta belső miniszternek. A' mostan uralkodó Würtembergi hertzeg 13200 forintot ajándékozott tulajdon erfényéből *Stuttgard* városának, bizonyos adósságnak ki fizetésére, 's azt a' kegyelmes ígíretet tette, hogy a' háború után, azon 20000 forintokat is le fogja érettek tenni, mellyekkel még adósak maradtak, hogy ekképen fel segítettvén a' lakosok, ne panaszolkodhossanak a' közönséges adónak nyomó súllya ellen.

Magyar Ország.

Melley nagy hívséggel, tisztelettel, és buzgósággal viseltessék a' nemes szivű Magyar nemzet ditsösségesen uralkodó királyunkhoz, a' jelenvaló háborús környülállások közt, sok Tek. Vártnegyék meg bizonyítottak a' magyar ifjúságnak

katona életre való felsetkentése által. Két tudósítás vagyon mostan előttem, egyik Tek. Baranya, másik szatthmár Vármegyékből. Ez úttal az elsőbbet, a' jövő alkalmatossággal pedig az utólsóbbat fogom a' Magyar Kurir táskájába bekelezteni.

A' Baranya Vármegyei Érd. Barátom, és Olvasóm ezeket írja: Miként ösztönözzük Nemes megyénkben katonaságra a' legénységet, ezen ide zárt levélből meg tetízik, 's olly szerentséssek valánk, hogy két hólnapok alatt negyedfél száz rekrutánál többet állítánk jó királyunk szolgálattyára, kik rész szerént *Antal* fő hertzeg gyalog regementjébe, rész szerént a' szabad seregbe vétetődtek bé. A' N. megyebéli tiztviselő uraknak serkentő orátióját ide zárva meg küldöm:

Atyámfiai!

A' Felséges Magyar Helytartó Tanátsnak, múlt *Jan.* 2-ik napján, 46-ik szám alatt költ levele bizonyosokká tetzen bennünket, ditsösségesen uralkodó koronás királyunknak azon királyi megelégedéséről, mellyet mind egész Magyar Hazánknek közönségesen, mind N. Vármegyénknek különösen, a' múlt elztendő által, nemtsak a' verbunkoknak segéllésében, hanem a' részesen ajánlott recrutáknak állításában is bizonyított buzgolkodása eszközlött. Örökös oszlopot emelt Fels. Királyunknak szivében kedves hazánk fiainak, a' meg dühödött ellenségnek vízfza verésében, szemmel látott, 's egész Európának bámúlására meg különböztetett hadi lelke, ereje, és hűsége, úgyhogy egyedül ebben helyheztetvén ditsösségét, tovább is édes Nemzetünktől, melly akár az igaz haza szeretetre, akár királyához való hűségére nézve, a' több birodalmak között mindenkor első vólt, bizakodva várja mind azon segítő eszközöket, mellyek a' jövő *Martius* hólnapban újjobban el kezdendő hadi tsatáknak sze-

rentsés folytatására, 's az ellenségnek tellyes meg aláztatására szükségesek.

Ollyan ellenséggel vagyon dolgunk, a' ki népének töménytelen sokságával, nemtsak az uralkodó királyi székeket (mellyeknek szárnyai alatt egyedül van a' józan érdemnek betse) le rontani, hanem a' religiót is, melly nélkül egy test sem álhat fel épen, gyökerestől el törteni, és az igaz bóldogságnak e' két kút fejeit meg fojtván, a' közönséges bátorsággal együtt, személlyes megmaradásunkat is fel forgatni szándékozik. Közös tehát ügyünk jó királyunkéval, mert közös az ő ditsőségével a' mi bóldogságunk is; azért kötelesek is vagyunk illy veszedelmes környülállásunkban, mind a' kettőnek óltalmára egy szivvel lélekkel ki kelni, 's az ellenség ellen sokaságához mérsékelt erejü táborral ki állani.

A' régi Spártai aszszonyok (Görögök ivadéki) illyen cselekedben magok fegyverkeztették fel, magok vezették a' táborhoz, magok bátorították a' tsatshoz gyermekeiket. Avagy alább valók lesznek e' a' Spártai aszszonyoknál a' magyar szülék? Nemtsak nem hiszem ezt, sőt ortzáitokon olvasván (a' kik itten jelen vagytok) miként munkálódik ereitekben a' Haza, és Felség szeretetére fel forrott vér, inkább hiszem én azt, hogy hasonlót miveltek tselédeitekkel, és a' kiket közületek számosabb fiúkkal meg áldott az Isten, meg tizedelitek őket, 's örömmel fogjátok vinni, és adni hazánknak, és azon szeretetet királyunknak szolgálattára, a' ki őket (valamint ebbéli kegyelme még tavál ki hirdettetett) a' háború végével, úgy is minden nehésség kívül, ingyen, és ditsőséggel tetézve fogja vízfza botsátani karjaitok közé.

Mennyetek azért, míg egyaránt tüzesit beneteket a' hazafiúságnak lelke, 's minekutánna kötelességekről meg oktattatok, siessetek Fels. Urunknak, a' Magyar hazában helyheztetett reménységét részetekekről tellyesíteni; állittsatok ki

gyermeketeiből a' Religióznak, a' királyi méltóságnak, a' közönséges bátorságnak, tulajdon javaitoknak védelmére, végre édes nemzetünk dicsőségének halhatatlanítására annyi bajnokokat, a' mennyi nélkül a' mezei gazdaságnak helyes folytatása nem szenved; mélyen szíveitekben nyomván azt, hogy nem magunknak születettünk, hanem hazánknek, melly táplál bennünket, és Fejedelmünknek, kinek atyai óltalma alatt tsendes békességben szívjuk az éltető levegő eget, tartozunk életünkkel. — *Isten veletek!*

Jelentés.

Az elmúlt nyáron, Nem. Szatthmár Várasából, egy oda való Tanátsbéli úrnak tótorsága alól, ugyan ottan tanult, mintegy 14 esztendősfifjú, *Péterfi Albert* alias et Károly, el téveledett, vagy is, el illantott, kit több szép successio illet, mivel más két testvérei, már a' vitézi karban, talán el is enyésztek. Ahozképest kérettetnek szivessen, az újság leveleinket olvasó urak, és mások is, a' kiknek értékre fog ezen dolog esni, hogyha valamit vagy tudnának, vagy hallanának a' nevezett ifjúról, ne terheltessék annak hol létét, vagy *Jaraby János* Senátor úrnak Szatthmárra, vagy pedig *Kalsa Várasába Péterffy* Kapitány úrnak pósta által tudtára adni, melly felebaráti szeretetekért maga szolgálattya ajánlja és igéri az említett Kapitány úr.